

vi saaledes hvert Aar Bevis for, hvad Vinteren kan gjøre, men ikke alene de Hindringer, som Vinteren kan lægge i Veien for de østlige Baner, men ogsaa den Udvikling, som vi haabe af den gjennemgaende Trafik over Esbjerg til London maa faae, vil være til Gavn for hele den østlige og nordlige Del af Jylland i det Dieblit, den kan komme i en passende Forbindelse dermed. Der forlanges i Tilfælde af Baaneanlæg 150,000 Kr. pr. Banemil af Kommunerne; ja kunne vi faae Baner, som ere til Gavn for vort Land, ikke blot til imaginær Gavn for et Par Smaabyer, men til Gavn for det Land, Banen gaar igjennem, og det hele Land, der ligger rundt omkring, saa tror jeg sikkert, at man ikke vil vige tilbage for 50,000 Kr. pr. Banemil som Bidrag fra Kommunerne, men jeg skal ikke negte, at det er en Mærkværdighed her at høre, hver Gang der er Tale om at komme i Møde de Krav, der gjøres fra de mindre heldig stillede Egne, saa skal der ydes Bidrag fra Egnene selv, men fra de begunstige Egne, som have haft Statsbaner i mange Tider, fordrer man i Reglen intet Tilskud, og fordrer man det, kommer der Beilagelser fra de paaagjældende Egne eller Repræsentanterne for disse Egne, som ingen Steder have over et Par Mil til Jernbane eller Gavn, over at de skulle bidrage til dem. Det skal glæde mig, om Slagelse-Egnens Beboere kunde faae Banen gratis, det vilde være i sin Orden, men saa forlanger jeg ubetinget ogsaa, at Banerne i Jylland anlægges for Statens Regning. Skal det blive vedtaget at gennemføre den her omtalte Bane fra Løgstor til Hobro, er jeg enig med den ærede Folkethingsmand fra Viborg (Klein) i, at Kommunerne aldeles ubetinget ikke ville bidrage til denne Bane, og jeg skal meget beklage, om den blev bygget ved Bidrag fra Kommunerne, thi bliver den ikke bygget, have vi dog Haabet om, at til senere Tider ikke givne Løfter ville komme til at staa som en Hindring for den naturlige Udvikling af vort Jernbanenet. Jeg formoder, at denne Lov skal gaa samme Vej som den foregaaende, altsaa til Finantsudvalget. Jeg kan ikke negte, at jeg beklager, at den ikke bliver sendt til det Udvalg, som har med Banerne i Himmerland at gjøre. Der foreligger jo et Lovforslag om private Jernbaner deroppe, og det forekommer mig derfor naturligt, om dette Lovforslag blev behandlet i det samme Udvalg, men paa den anden Side med den Tilnytning, som denne Bane tidligere har haft med det forud behandlede, er der vel ikke Udsigt til Andet, end at det høie Thing sender den til Finantsudvalget. Jeg vil rigtignok i saa Fald bede

Finantsudvalget ikke alene at give det en hurtig Behandling, men ogsaa en meget grundig Behandling, og jeg vil indtrængende bede om, at dog Udvalget vil se en lille Smule efter, hvad der indeholdes i de Andragender, der nu Aar efter Aar ere indkomne til Thinget fra den paaagjældende Befolkning.

Thorup: I Gaar, da vi begyndte Forhandlingen af disse Baaneanlæg, troede jeg, at disse Lovforslag skulde gaa hurtigt til Udvalg, og jeg gik ud fra, at et Udvalg vilde behandle dem grundigt, og ved nogle Dverbeielse ogsaa komme til Erkjendelse af, hvilke Vinter, der være de helbigste. Smidlertid er det jo ikke blevet Tilfældet, og efter Udtalelser her i Thinget, navnlig fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) finder jeg mig foranlediget til at komme noget nærmere ind paa Jernbanespørgsmaalet i Himmerland, hvad jeg ellers ikke vilde have gjort. Med Hensyn til den Beretning, der er afgivet i Fjor, som særlig er blevet kritiseret, og navnlig er mit Navn bragt frem adskillige Gange af de 2 Medlemmer, tror jeg man ikke maa tillægge den altfor stor Betydning. Jeg tror, at Ordføreren, hvad han jo for Resten har indrømmet, er enig med mig i, at denne Beretning blev afgivet ikke i Udvalgsrådet efter Konferencen, hvor vi kun havde Møde i 5 Minutter, efter denne, men bagefter her i Salen, og det var vistnok Meningen dermed i alt Fald fra de enkelte Medlemmers, og særlig da fra min Side, at Beretningen skulde gaa ud paa, at det kun var Regjeringens Opfattelse af Baaneanlægene. Det er imidlertid blevet misforstaaet, eller maatte Udvalgets Flertal ønske, at det skulde være Udvalgets Opfattelse. Det kan nu ikke forandre min Opfattelse. De Herrer vil vistnok erindre, at ved det afsluttende Møde, efter Konferencen, var der 5 Minutter til at forhandle i, inden vi gik fra hinanden. Jeg vilde ikke underskrive eller afgive Betænkning, og raadede derfra. Jeg finder Anledning til at sige det, for at min Stilling ikke skal misforstaaes, og det giver mig ogsaa Anledning til at komme ind paa — hvad jeg for Resten ogsaa flere Gange har søgt at gjøre gjældende — min Opfattelse af Jernbanespørgsmaalet ogsaa midlertidig her i Thinget i Fjor — jeg har for Resten ogsaa den Opfattelse endnu. Havde jeg staaet saaledes, at jeg havde Indflydelse paa, hvor et Baaneanlæg skal anlægges gennem Himmerland, saaledes at det blev det fordelagtigste, navnlig for Landbruget — bortset fra Byerne — og ogsaa for Statskassens Interesser, der